

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Întreprinderea Mixtă „Comarsini Grup” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva cu Societății cu Răspundere Limitată „Mobvaro-M”,
(încasarea datoriei și a penalității de întârziere)

împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 15 aprilie 2025,

Dosarul nr. 2rac-111/25

PIGD Nr. 2-21064736-01-2rac-22102025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău sediul Centru – jud. N. Lupașcu
Curtea de Apel Centru – jud. R. Pulbere, R. Pascari, A. Malii

11 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților Societatea cu Răspundere Limitată „Mobvaro-M”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Oxana Parfeni, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 aprilie 2021, ÎM „Comarsini Grup” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Mobvaro-M” SRL, prin care a solicitat încasarea datoriei, a penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că între ÎM „Comarsini Grup” SRL, în calitate de vânzător, și SC „Mobvaro-M” SRL, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 33/19 din 1 ianuarie 2019, având ca obiect livrarea buretelui pentru mobilă (penopoliuritan), valabil până la 31 decembrie 2020 și prelungit cu un an, până la 31 decembrie 2021, în temeiul clauzei de la pct. 9.6 din contract.

3. Reclamanta a arătat că, potrivit pct. 3.1 din contract, cumpărătorul era obligat să efectueze plata mărfii în termen de 30 de zile calendaristice de la data livrării, conform facturii fiscale. Conform actului de verificare a plăților la situația din 15 aprilie 2021, acceptat și semnat de SC „Mobvaro-M” SRL, restanța pârâtei față de reclamantă se ridică la suma de 1 368 530 lei. Suma datoriei ar fi creată din diferența dintre valoarea mărfii livrată și plățile efectuate.

4. Aceasta a mai menționat că, potrivit pct. 6.2 din contract, nerespectarea de către cumpărător a termenului de plată atrage achitarea unei penalități de 0,1% din suma plăților netransferate în termen, pentru fiecare zi de întârziere. Penalitatea a fost calculată începând cu 1 februarie 2020, fără a include intervalul 17 martie 2020 – 15 mai 2020, aferent stării de urgență.

5. La 12 și 25 ianuarie 2021, reclamanta a expediat în adresa pârâtei două somații de plată a datoriei, recepționate la 20 ianuarie 2021 și, respectiv, 27 ianuarie 2021. Întrucât comportamentul pârâtei nu s-a schimbat în mod substanțial, reclamanta a inițiat procedura judiciară.

6. Prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamanta a solicitat încasarea penalității de întârziere în mărime de 701 049,93 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 50 000 lei, cheltuieli

de asistență juridică în sumă de 67 500 lei și cheltuieli pentru extrasul ASP în sumă de 110 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 20 septembrie 2022, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de SC „Comarsini Grup” SRL. S-a încasat de la „Mobvaro-M” SRL în beneficiul ÎM „Comarsini Grup” SRL suma de 500 000 lei cu titlu de penalitate, suma de 50 000 lei cu titlu de taxă de stat achitată la înaintarea acțiunii și suma de 30 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 20 octombrie 2022, reprezentantul apelantei-reclamante SC „Comarsini Grup” SRL, avocatul Eduard Hadei, a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 20 septembrie 2022, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantei să fie admisă integral.

9. La 20 octombrie 2022, apelantul-pârât SRL „Mobvaro-M” a depus apel împotriva aceleiași hotărâri, solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantei să fie admisă parțial, respectiv să fie dispusă doar încasarea din contul SRL „Mobvaro-M” în beneficiul SRL „Comarsini Grup a cheltuielilor privind taxa de stat” în mărime de 35 247,69 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei, cu respingerea acțiunii în rest.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2023, a fost respins apelul declarat de ÎM „Comarsini Grup” SRL, a fost admis apelul declarat de „Mobvaro-M” SRL, casată integral hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 20 septembrie 2022 și emisă o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a încasat din contul „Mobvaro-M” SRL în beneficiul ÎM „Comarsini Grup” SRL suma de 20 000 lei cu titlu de penalitate, 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 600 lei cu titlu de taxă de stat, proporțional pretențiilor admise. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

11. Curtea Supremă de Justiție, prin decizia din 30 octombrie 2024 a admis recursul ÎM „Comarsini Grup” SRL, a casat integral decizia din 25 mai 2023 a

Curții de Apel Chișinău și a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

12. Prin decizia Curții de Apel Centru din 15 aprilie 2025, a fost respins apelul declarat de ÎM „Comarsini Grup” SRL, a fost admis apelul declarat de „Mobvarom” SRL și a fost modificată hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 20 septembrie 2022, în partea încasării cheltuielilor de asistență juridică, prin micșorarea cuantumului de la 30 000 lei la 15 000 lei. În rest, hotărârea a fost menținută.

13. Instanța de apel a reținut că raportul obligațional dintre părți este guvernat de contractul de vânzare-cumpărare nr. 33/19 din 1 ianuarie 2019, că pârâta nu a contestat existența contractului și a obligațiilor asumate și că întârzierea la plată a fost demonstrată prin actele prezentate, inclusiv actele de verificare reciprocă semnate de ambele părți.

14. Curtea de Apel Chișinău a constatat că prima instanță a admis corect pretențiile privind penalitatea, reținând că pârâta nu și-a executat obligația de achitare a prețului mărfii în termenul de 30 de zile prevăzut la pct. 3.1 din contract, că penalitatea de 0,1% pe zi de întârziere era stipulată la pct. 6.2 din contract și că faptul achitării datoriei după adresarea în instanță nu scutea debitorul de obligația de a plăti penalitatea.

15. Totodată, a respins argumentul apelantei-reclamante privind lipsa unei cereri formale a pârâtei de reducere a penalității, reținând că, din procesul-verbal al ședinței, pârâta a solicitat reducerea penalității, iar legea nu impune întocmirea unei cereri separate în acest sens.

16. Instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe de reducere a penalității la 500 000 lei, reținând că suma pretinsă de 701 049,93 lei se află într-o proporție nerezonabilă față de datoria de bază, că activitatea agenților economici din Republica Moldova a fost afectată semnificativ de pandemia COVID-19 și că situația financiară dificilă a debitorului constituie o circumstanță relevantă în sensul art. 953 din Codul civil.

17. Referitor la cheltuielile de judecată, Curtea de Apel Chișinău a apreciat că suma de 50 000 lei cu titlu de taxă de stat a fost corect încasată de prima instanță. În schimb, suma de 30 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică a fost considerată exagerată în raport cu volumul activității prestate, instanța de apel reținând că aceasta nu corespunde în totalitate criteriilor de necesitate și rezonabilitate.

18. Aceasta a concluzionat că suma cheltuielilor de asistență juridică urmează a fi micșorată de la 30 000 lei la 15 000 lei, ținând cont de complexitatea cauzei,

aportul avocatului, timpul și munca depusă, rezultatul obținut și celelalte criterii prevăzute de practica CtEDO și de legislația națională aplicabilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 22 octombrie 2025, SRL „Mobvaro-M” a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 15 aprilie 2025 și împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 20 septembrie 2022, solicitând casarea integrală a ambelor acte judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă parțial cererea de chemare în judecată, respectiv să fie dispusă doar încasarea din contul SRL „Mobvaro-M” în beneficiul „Comarsini Grup” SRL a cheltuielilor privind taxa de stat achitată în instanța de fond și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei, cu respingerea pretențiilor privind penalitatea.

20. Ca prim motiv de recurs, recurenta a susținut că cheltuielile de asistență juridică în sumă de 15 000 lei, menținute prin decizia instanței de apel, nu au fost realmente necesare și nici rezonabile ca mărime. A invocat că nu există acte justificative corespunzătoare, că nu a fost prezentat un raport detaliat privind activitatea avocatului și că nu a fost motivat cuantumul onorariului solicitat. A arătat că, în cauze tipice de încasare a datoriei, care nu ridică întrebări juridice noi sau dificile, suma de 5 000 lei ar fi una rațională și echitabilă.

21. Recurenta a invocat prevederile art. 96 CPC și pct. 21¹ din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 25 din 28 iunie 2004, modificată, potrivit căroră cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime, iar pentru dovada lor este necesară prezentarea dovezii achitării onorariului, a copiei facturii și a listei detaliate a actelor efectuate de avocat cu orarul aferent.

22. Ca al doilea motiv de recurs, recurenta a susținut că, la data de 5 octombrie 2021, datoria a fost stinsă integral, iar reclamanta-intimată nu și-a rezervat expres dreptul la penalitate la momentul acceptării executării. A invocat art. 949 alin. (3) din Codul civil, în redacția din 1 martie 2019, potrivit căruia, în cazul în care creditorul a primit executarea, acesta poate cere plata penalității numai dacă și-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

23. Recurenta a argumentat că acceptarea executării de către creditor fără rezervarea expresă a dreptului la penalitate atrage decăderea creditorului din acest drept, plata penalității în aceste condiții constituind o îmbogățire nejustificată a creditorului. A invocat practica Curții Supreme de Justiție în sensul că penalitățile nu mai pot fi încasate dacă obligațiile au fost executate tardiv, dar acceptate de creditor fără rezerva dreptului la penalități.

24. Aceasta a invocat și prevederile art. 965 din Codul civil, potrivit cărora, prin stingerea obligației, debitorul nu mai este obligat să plătească dobânda și penalitățile, concluzionând că, în condițiile în care datoria a fost stinsă și creditorul nu și-a rezervat dreptul la penalitate, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

26. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

27. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

28. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

29. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

30. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 15 aprilie 2025.

31. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost comunicată participanților la proces la data de 15 octombrie 2025 (Vol. II, f.d. 129). Prin urmare, recursul declarat la 22 octombrie 2025 este considerat a fi depus în termen.

32. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție aderă la argumentele dezvoltate de Curtea de Apel Centru, întrucât acestea sunt fondate pe o interpretare corectă a normelor de drept material și procedural incidente cauzei, precum și pe o analiză riguroasă a circumstanțelor dovedite prin probatoriul administrat.

39. Completul de judecată aderă la concluziile instanței de apel, care a verificat în mod suficient raportul obligațional dintre părți și temeiul contractual al penalității. Instanța de apel a reținut că obligația de plată în termenul convenit nu a fost executată, iar întârzierea a fost confirmată prin actele cauzei, inclusiv prin actele de verificare reciprocă semnate de părți. În acest context, achitarea ulterioară a datoriei, după sesizarea instanței, nu a fost considerată de natură să înlăture consecințele întârzierii deja produse.

40. Critica recurenței privind lipsa temeiului pentru încasarea penalității nu justifică îndepărtarea de la raționamentul instanței de apel. Curtea de apel a examinat chestiunea proporționalității penalității și a acceptat reducerea acesteia, reținând caracterul nerezonabil al sumei pretinse inițial, impactul circumstanțelor economice invocate și situația debitorului. Prin urmare, soluția menținerii penalității reduse la 500 000 lei apare ca rezultat al unei aprecieri echilibrate, iar recursul exprimă, în esență, dezacordul recurenței cu această evaluare.

41. În privința cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel a oferit un răspuns explicit criticii referitoare la caracterul lor rezonabil, reducând suma acordată de prima instanță de la 30 000 lei la 15 000 lei. Aceasta a ținut cont de complexitatea cauzei, volumul activității avocatului, timpul și munca depusă, precum și rezultatul obținut. În aceste condiții, argumentele din recurs nu relevă o omisiune esențială de examinare și nu impun o altă apreciere decât cea reținută în decizia recurată..

42. În aceste condiții, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că instanța de apel a verificat complet raportul juridic dedus judecății, a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei și a dat o calificare juridică adecvată pretențiilor formulate.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Mobvaro-M” ca fiind vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil.

44. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Mobvaro-M”.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Oxana Parfeni

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat